

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat land kundi tú hugsað tær at vitja?

– Brasil. Brasil sýnist at vera eitt eksotiskt sambaland, sum dansar til tølandi rútmur. Eg kundi hugsað mær at uppliva Rio de Janeiro, karnevalið, veðurlagið, fótbóltin, fólkið, litirnar.

Hvør er besti lutur, sum tú eigur?

– Tað stendur ímillum Martin guitarina og sponsku Ramirez guitarina.

PÍLARNIR PEIKA INNEFTIR

– Pílinir peika meira inn eftir nú enn fyrr, tá eg kundi vera meira idealistiskur og politiskur. Eg eri vorðin meira persónligur og tori enn betur at standa við tann, sum eg eri, sigur Eyðun Nolsøe, sum nú er aktuellur við nýggjari tónleikaútgávu

Eyðun Klakstein

Síðani tíðliga í áttati árunum hevur Eyðun Nolsøe skrivað sangir og sungið fyri føroyingum. Fyrstu nógvu árin var tað í Føroya helst best umtókta tónleikabólki nakrantíð, Frændum, og seinni var tað saman við øðrum og sum solistur.

Fyrsta plettskotið hjá Eyðuni Nolsøe var sangurin "Á um vit", ið er at finna á útgávuni Frændur II frá 1986, og nú er Eyðun klárur at bjóða føroyingum 14 nýggjar sangir.

– Eg vil geva nakað aftur fyri alt tað, ið mær er givið. Eg vil leggja eitt knípi afturat okkara vakra føroyska sangskatti, sigur Eyðun Nolsøe um nýggju útgávuna, "Dagur legst at degi", ið verður tøk um nakrar dagar.

Eyðun Nolsøe hevur brúkt stóran part av sínum lívi og nógva kreativa orku til tónleik, og framvegis kundi hann ikki droymt um at slept tónleikinum.

– Viðhvørt er tað fantastiska stuttligt og avbjóðandi at skriva og spæla tónleik, viðhvørt er tað hart og strævið. Sum við øllum øðrum er tað eitt val við fyrimumum og vansom, men eg haldi avgjørt at fyrimumir vinna á vansunum, sigur hann.

Pílarinir peika inneftir

Eyðun Nolsøe hevur skrivað

óteljandi sangir gjøgnum árin, men hvat skrivar hann um í 2017?

– Eg skrivi um kærleika. Um vón og vónloysi. Um gleði og sorg. Um ótta og ugga. Um einsemi og nærveru. Um lív og deyða. Um árin sum ganga, og lötuna sum er. Um at røkka høga tindar og djúpar dalar.

– Eg eri meira upptikin av tí, sum er tætt at mær, enn tí, sum er fjart frá mær. Eg hugsar og skrivi um tað viðkomandi í lívinum. Ikki klichéir ella stórpólitiskar konfliktir úti í heimi, men viðurskipti í lívinum og gerandisdegnum her heima. Tað snýr seg um relatióinir við onnur fólk, kenslur, sum vit hava og stríðast við, hvussu vit takla avbjóðingar í lívinum, kærleika, viðurkenning og um hvussu børnini hava tað.

– Pílinir peika meira inn eftir nú enn fyrr, tá eg kundi vera meira idealistiskur og politiskur. Eg eri blivin meira persónligur og tori betur at standa við tann, sum eg eri. Listin skal vera opin, erlig og autentisk fyri at vera áhuga-verd, sigur Eyðun Nolsøe.

Hann hevur gjøgnum árin skrivað nógva framúr góð lög, onkuntíð til tekstir hjá øðrum, men ofta til sínar egnu tekstir.

– Hesaferð havi eg arbeitt meira við orðunum, enn eg plagi. Tað eru 10 ár síðani síðstu útgávu, og tí havi eg

havt góða tíð at skriva og yrkt. Løgini blíva vanligalíðug fyrst, og so kann eg brúka nógva tíð til at bota um yrkingarnar. Eg havi roynt at fingið yrkingarnar greiðar, einfaldar og sigandi. At leggja týðningar í orðini, sum eru meira enn tað, ið sæst við fyrsta eygnakast. Tekstirnir sprikja úr hesum lívinum, sum vit øll royna at liva og yvirliva.

Krevur disiplin

At skriva sangir og innspæla teir til eina útgávu er ikki bert ein sveimandi listarlig kensla. Tað er eisini hart arbeiði, stundum við frusturatiónum, og summir sangir krevja langa tíð og nógva orku at fáa lidnar.

– Tað er spennandi at fáast við nýtt tilfar og lata tað í ein nýggjan ham saman við so dugnaligum tónleikarum. Tann skapandi prosessin er krevjandi, men samstundis eisini sera nøktandi, sigur Eyðun Nolsøe.

– Summir sangir koma lættari enn aðrir. Summar sangir kann mann stríðast leingi við. Ongin uppskrift er upp á at gera sangin lidnan. Viðhvørt er tað tungur burður, og summar sangir kann eg stríðast við í árávis. Tað fyllir nógva at innspæla sangir og krevur konsentratióin og disiplin. Tað er best er at fáa tað skjótt liðugt, og tað royni eg, men tað gongur bara ikki altíð.

Ein heilt serligur sangur er við á nýggju útgávuni. Tað er sangur, sum Eyðun skrivaði fyri 20 árum síðani, sama kvøldið pápi hansara doyði, men sum hann ongantíð hevur viljað brúkt alment.

– Eg spældi sangin til pápa mín til jarðarferðina í kirkjuni, men eg havi hildið sangin verið so privatan, at eg havi goymt hann burtur síðani tá. Eg havi ikki viljað brúkt sangin til nakra útgávu ella almenna framførslu, men nú havi eg so innspælt sangin, og tað eri eg fegin um.

– Framleiðarin Hans Poulsen, sum eisini hevur mist pápa sín, helt at vit skuldu hava sangin við á útgávuna, tí sangurin er ikki so privat, sum eg havi hildið. Tað snýr seg um at missa pápan, og tað er nakað, sum flest okkara uppliva í lívinum – tað er sorg og saknur, sum vit kenna aftur frá okkara egna lívi. Tí er sangurin ikki privat, men universellur, sigur Eyðun Nolsøe.

Kærleikin er størstur

Gjøgnum tað mesta av sínum lívi hevur Eyðun Nolsøe brúkt tíð og orku til tað, sum hann brennir fyri. Tónleikurin hevur verið sentralur, men eisini í øðrum viðurskiptum heldur hann, at tað er týðningarmikið at taka sínar egnu avgerðir.

– Í lívinum er tað týðningarmikið at finna seg sjálvan

og vera tú sjálvur. At fylgja dreyminum og ikki liva eftir hævðinum á øðrum, sigur hann.

– Tað dugir man betri við árinum, og tú hevur ikki sama tørv at gera onnur nøgd. Øll kunnu ikki dáma teg og tað, sum tú gert, og einki er so vist sum, at tú megnar ongantíð at gera øll nøgd. Tí ræður um at standa við seg sjálvan, og um nøkur fólk standa tær nær og dáma tað, ið tú gert, eru tú komin langt, sigur Eyðun Nolsøe.

– Síðani eg var 17 ára gamal, hevur tað borið til at skapa og spæla tónleik, og eg vóni, at tað eisini fer at bera til frameftir.

– Tað týðningarmesta í lívinum er at uppliva kærleikan, at elska og kenna seg elskaðan. Kærleikin er størstur av øllum. Uttan hann er lívið meningsleyst. Kærleikin er livandi kensla, hann er heitur og viðurkenning. Hann er í stuttum størsta móttvektin til hin kalda og endaliga deyðan. Tað er nógva fantastiskt í lívinum, men størstur er kærleikin.